

Vedr. punktet byggeriet

Jeg er kun glad for én ting i forbindelse med vores strandede byggeri af ny samlingsal, og det er, at jeg sidste år ikke lovede, hvornår byggeriet ville være i gang igen.

Jeg skitserede allerede på daværende tidspunkt de hængepartier, som gjorde, at det ikke var muligt at spå konkret omkring en genstart af byggeriet.

Og desværre har det vist sig, at netop disse hængepartier – suppleret med endnu en udfordring – gør, at vi endnu engang står her, frustrerede og usikre på, hvor vi bevæger os hen og hvor hurtigt.

Den voldgift, som HK Byg anlagde, medførte et fornyet syn og skøn – og dette syn og skøn er endnu ikke færdiggjort. Uden dette kan voldgiften ikke fortsætte, og uden et bud på udfaldet af voldgiften er økonomien for byggeriet meget usikker. Så allerede af den grund, tør vi ikke gå videre med en genstart.

Endnu et benspænd er opstået, fordi den statiker der skal godkende arkitekternes løsning, har sagt farvel til de to medarbejdere, som hidtil har arbejdet med på sagen. Det har været meget svært at få firmaet til at acceptere sit ansvar for at videreføre arbejdet – og den nye medarbejder, som blev sat på, begyndte tilnærmelsesvis forfra i stedet for at arbejde videre med forgængernes perspektiv. Dette betyder, at den løsning arkitektfirmaet er kommet frem til, endnu ikke er godkendt af den anerkendte statiker. Vi forsøgte en overgang at få de afgående medarbejdere til at fortsætte arbejdet, men de kan ikke selv give godkendelsen, den er nemlig knyttet til firmaets chef og ikke de konkrete medarbejdere, der har siddet med sagen.

Konklusionen er lige nu, at vi ikke ved, hvornår vi får den sikre grund under fødderne mht. voldgift samt syn og skøn, og at der ligger et stort arbejde foran, inden en evt. godkendelse af nyttegningerne fra arkitektfirmaet.

Skal jeg slutte denne klagesang af med en lille positiv note, så er det, at vi har fået en bygningsingeniør til at vurdere tilstanden af det byggede – da et så langt stop ikke kan forventes at gå sporløst hen over et ufærdigt byggeri. Her var der lidt opmuntring at hente, da bygningen i sin nuværende stand er langt mindre angrebet af fugt og rust end man kunne frygte – så der er grund til at tro, at de korrosionsforebyggende foranstaltninger, som under alle omstændigheder er et krav, inden byggeriet kan gestartes, også vil kunne kompensere for de skader, der måtte være opstået i perioden med byggestop.

Og så alligevel – selv om det er sådan, de ser ud her og nu, betyder det ikke, at stål og fundamenter har ubegrænset holdbarhed med de nuværende foranstaltninger – og derfor er vi også i gang med at sikre bygningen yderligere på baggrund af de udmeldinger bygningsingeniøren har givet os.

Til sidst vil jeg lige fortælle, at byggeplanerne måske indimellem har sat os lidt for meget i en venteposition, fordi vi alle har set frem til at få alle de muligheder, det nye byggeri vil kunne give. Og det skal vi ikke uden videre holde op med. MEN vi har nedsat et udvalg, der allerede er kommet rigtig langt, og som arbejder med, hvordan vi kan optimere brugen af de rammer,

vi allerede har – så vi bruger alle de lokaler og faciliteter, vi råder over her og nu, på den bedst mulige måde – som den skole, vi er i dag og i morgen. Det handler både om at skaffe elevarbejdspladser til gruppearbejde, bedre muligheder for indendørs fællesskab mellem eleverne, plads til den nye tekniks indtog i form af 3D-printere, laser-cuttere mm. og de nye praktisk-musiske valgfag, der er kommet for at blive. Og selv om vi ikke skal glemme byggeriets muligheder, så har det fornyede fokus på, hvad vi kan her og nu, skabt gode idéer, som vi glæder os til at realisere allerede i de kommende måneder og det kommende år.